

Библиотечный вестник!

ВЫПУСК № 10

04.10.2019

ВНИМАНИЕ ЧИТАТЕЛЯМ

80 лет со дня
выхода в свет книги
А. Волкова
«Волшебник изу-
мрудного города»

205 лет со дня
рождения
русского поэта и
драматурга
М.Ю. Лермонтова
(1814-1841)

«Наши бесценные
помощники»

«Осень - дивная
пора»

В рамках библиотечно-
краеведческого проекта
«Улуковский край»
Конкурс практических и
творческих работ «Я знаю
все о своем селе»
Вас ожидает.

Час интересного со-
общения:
«Тайны Гомельского
района»

Литературно-
художественная
композиция
«Как я мамочку
люблю!»

мастер класс пода-
рок маме.

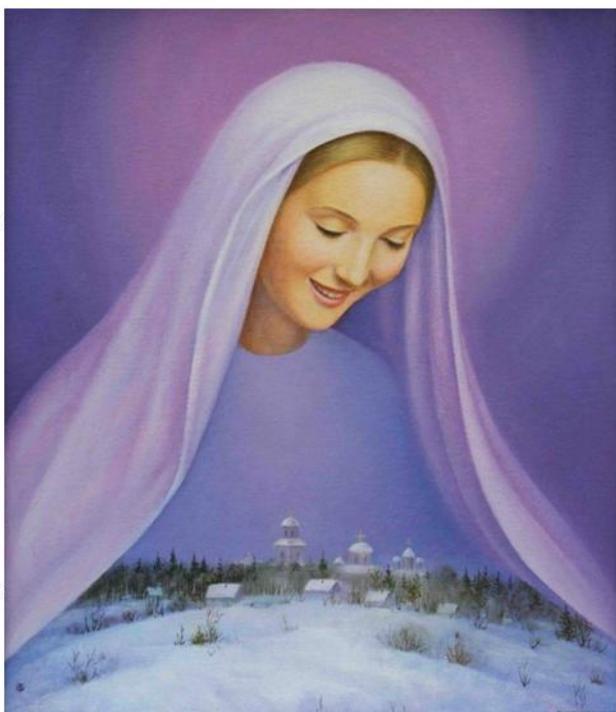
Виртуальное
путешествие:
«Заповедные места
родного края»

ВНИМАНИЕ, УВАЖАЕМЫЕ ЧИТАТЕЛИ!

День матери отмечают
ежегодно 14 октября. История
праздника День матери уходит
корнями в религиозный праздник

— Покров Пресвятой Богородицы, во всех православных церквиах в этот день проводится праздничное богослужение. Считается, что в 910 году в Иерусалиме чудесным образом Богородица явила себя, во время богослужения многие люди узрели в небе Мать Божию, которая покрывала всех молящихся широким белым покрывалом (или покровом), стараясь защитить всех детей божьих. Именно поэтому День матери в Беларуси приурочен к столь важному в православной религиозной традиции празднику. Кроме того, это второй день в году, когда женщины буквально утопают в роскошных букетах.

С другой стороны, история праздника лежит в уважительном отношении к женщинам, ставшим матерями — это тенденция прослеживается у всех славян. Все мы преисполнены теплых чувств к этой важнейшей родительской фигуре в наших жизнях — той, что давала нам первые уроки любви и принятия, духовности и терпения, отдавала нам свое тепло и силы.

День Матери — твой праздник, поздравляю,
Пусть будет радостной и легкой жизнь,
Здоровья и успехов пожелаю,
Ты ж будущему счастью улыбнись!

**ВСЕ
ОБО
ВСЕМ!**

**Когда-то
бабушка дала
совет: «если
тебе тяжело,
иди маленькими
шагами**

Делай то, что должна, по чуть-чуть, — пояснила бабушка. — не заглядывай в будущее. Не думай даже о том, что случится завтра. Помой посуду. Вытри пыль. Напиши письмо. Свари суп. Видишь? Ты идёшь маленькими шагами. Сделала шаг, остановилась, передохнула, потом другой шаг. За ним третий. Ты сама не заметишь, как твои шаги станут шире.

СУНДУЧОК РУКОДЕЛЬНИЦЫ

ШАРПЛАЎКА

На месцы сённяшній вёскі Скіток пасяліся адзін манаҳ. Казалі, што прыйшоў ён аднекуль здалёк, ці не з-за самага Урала. Уцёк ад сваіх братоў па веры, бо тыя бессаромна абралі мясцове насељніцтва і яго прымушалі рабіць тое ж самае. А ён быў чалавекам сумленным. Доўга ішоў. Можа, год, а можа, і болей, пакуль не прыйшоўся на бераг Сожа. Тут яму надзвычай спадабалася, і ён асей на сталае жыццё.

Прачулі людзі пра незвычайнага жыхара і часта да яго прыходзілі з просьбамі аб дапамозе, за парадай. І манаҳ дапамагаў, нікому не адмовіў. Болей таго, ён нават лячыў хворых ды параненых, а на той час такі занятак быў вельмі важным. Ужо далека па наваколлі гаманілі пра чалавека, які можа самага безнадзеяна хворага паставіць на ногі. Аднойчы дапамог ён Верамею.

Манаҳ павёў Верамея па глухой, амаль непрыкметнай сцяжынцы да Сожа. Ля берага, умела замаскіраваныя, стаялі-пагайдваліся два чаўны.

— Сядай і плыві на другі бераг. Там знайдзеш пагорак і паселішся на ім. Не забывайся шчыра маліцца.

— Дзякую табе.

— Не мне дзякую, а Богу. Ён усім даруе.

Верамей усё зрабіў так, як параіў манаҳ. Пасяліся на кургане, паблізу ад ракі, пабудаваў сабе хаціну, абраадзіўся высокім частаколлем. Ён бачыў, як па рацэ праплывалі вялікія чаўны і судны — гэта купцы вазілі свае тавары ў Кіеў. Аднойчы бурлакі, чалавек дзесяць, цягнулі баржу-човен. Верамей падышоў да людзей, разгаварыўся і потым выменяў у іхняга гаспадара сабе пілу, сякеру, малаток і іншыя прылады працы за мёд, рыбу і грыбы. Цяпер лягчэй жыць стала — усё мог зрабіць сам.

Позней восенню на Сожы звычайна ўздымаліся страшныя хвалі, якія ўсё перакульвалі-пераварочвалі на сваім шляху. Не была выключнінем і гэтая восень. Як узнялася аднойчы бура, як захадзілася, то ўсё навокал затрашчала, загрымела. Не зайдзросціў Верамей тым людзям, якія ў такі час апнуліся на рацэ. Вырашыў памаліцца за іхняе здароўе ды ўдачу. Толькі распачаў шчыра шаптаць малітвы, як падалося, нібыта нехта крычыць:

— Да-па-ма-жы-це!..

Выскачыў на ганак, прыслухаўся. Сапраўды, ад Сожа неслася жахлівае:

— Ратуйце!..

Пабег туды. А цемра — хоць ты вочы выкалі. Туды-сюды пераступаў, а каму дапамагаць — не бачыў. Потым усё ж заўважыў перакуленую пасудзіну, за якую нехта трymаўся, размахнуўся і штурнуў туды канец вяроўкі. Разоў колькі кідаў, пакуль свайго дабіўся — выратаваў тых люд-зей: старога купца і ягоную прыгажуню дачку. Праўда, купец трох дні праляжаў, пратрыніў і, так і не прыходзячы ў прытомнасць, памёр. А дачка яго стала жонкай Верамею. Атрымлівалася, што яе яму сам Бог паслаў.

Потым тут пачалі з'яўляцца і іншыя жыхары. Хутчэй за ўсё з суседній Украіне, з якой і зараз мяжуе наша веска, бо і дагэтуль у нас многа людзей з украінскімі прозвішчамі: Горленка, Ашурка, Прыходзька.

Край жа наш — гэта край першастваральных лясоў. Лес быў такі, што яго з задавальненнем куплялі ў любым горадзе ці паселішчы. Толькі не лянуцца, ссякай і сплаўляй. З цягам часу людзі забіраліся ўсё далей і далей у глыб пушчы. Разам з імі працаўаў і Верамей з сынамі. І заўсёды той, хто тут з'яўляўся ўпершыню, здзіўляўся:

— Што тут так шаркаюць піллы?

— Лес рэжуць ды ў плыты вяжуць, каб потым сплаўляць.

Ад таго шаркання піл і пайшла вёска Шарпілаўка.

ЮБИЛЯРЫ ОКТЯБРЯ

2 октября -
115 лет со дня рождения
английского писателя
Грэма Грина
(1904-1991)

15 октября -
205 лет со дня рождения
русского прозаика, поэта и драматурга,
художника
Михаила Юрьевича Лермонтова
(1814-1841)

16 октября -
165 лет со дня рождения
английского писателя и драматурга
Оскара Фингала О'Флаэрти Уиллса Уайльда
(1854-1900)

18 октября -
85 лет со дня рождения
русского писателя-фантаста,
ученого-востоковеда
Кирилла Булычева
(1934-2003)

